

Poštni Glasnik

Stanovsko in strokovno glasilo „Zveze poštних organizacij za Slovenijo v Ljubljani“.

Izhaja 1. in 15. v mesecu.

Cena: Za poštne uslužbenke po 48 kron, za druge naročnike po 60 kron na leto.

Naročnina se vnaprej plačuje. — Oglasi po dogovoru.

Rokopise na uredništvo „Poštnega Glasnika“ v Ljubljani. — Reklamacije, oglase in drugo na upravništvo lista (Gospodarski urad poštne in brzojavnega ravnateljstva.)

Rokopisi se ne vračajo.

Letnik I. V Ljubljani, dne 1. novembra 1921. 19. številka.

Gospodarski in stanovski del.

Stanovanjsko vprašanje.

Še noben zakon in prav nobena naredba ni s svojo vsebino zašla med tako široke plasti priprostega ljudstva kakor stanovanjska naredba od 21. maja t. l.

Narod jo torej pozna. Še posebno dobro jo pa pozna javni nameščenec, katerega ta naredba na papirju ščiti. Vsi mi, ki se nas brani skoro vsak hišni gospodar, smo s trdnim zaupanjem pričakovali, da bo z novo naredbo konec preganjanja našega stanu po hišnih gospodarjih. V naredbi je namreč tista lepa, poštena točka, ki jo vsi poznate, da mora dobiti stanovanje najprej državni nameščenec. Šele potem drugi. Škoda je le, da ta točka ni podčrtana z rdečim svinčnikom.

Kot je videti, se pa stanovanja oddajajo še naprej le »po potrebi«. Le hodite nekaj časa opazovat ljudi, ki prihajajo na stanovanjski urad. Videli boste vedno iste otožne, izmučene obraze naših ljudi. Tam boste čuli prav različne pritožbe. Ta pripoveduje, da je naznanil že toliko in toliko stanovanj, pa so se nakazala drugim, drugi se jezi, da je že petindvajsetkrat iskal predsednika stanovanjskega urada v njegovi sobi v I. nadstropju, da bi se pritožil zaradi neupravičenega zavlačevanja rešitve njegove prošnje, pa vselej zaman. Gospod predsednik da ni v nobeni sobi stalen, vendar pa je najrajši na številki 4. V I. nadstropju pa čakajo nanj državni nameščenci, ki so »za hip skočili iz svojih uradov« in tam izgubljajo dragoceno energijo, katero bi sicer lahko uporabili v prid državi. Če se komu vendar posreči, da predsednika ujame, ga pa odpravi na prav čuden način. Kdor se pritožuje, da mu zaradi vagona že preti jetika, mu svetuje naj gre v sanatorij. Kdor pravi, da je od kakega dobrega človeka izvedel, da mu je stanovanjski sosvet že dodelil stanovanje in prosi zaradi resnih rodbinskih okolščin takojšnjega nakazila, s tem napravi namesto nakazila zapisnik zaradi kršenja uradne tajnosti in tako dalje. Bog se nas usmili!

Uradništvo je pri tem uradu izredno pridno. Žal, da ga je vsaj dvakrat premalo.

Vloge se rešujejo prepočasi. Časil je kako stanovanje prazno po cele mesece. Kakšne mahinacije so temu vzrok? Ali je premalo sej, ali se pa sklepi ne izvršujejo. Kaj drugega si človek ne more misliti.

Najbolj čudno se pa ljudem zdi to, da se stranke, katerim je odpovedano preveliko stanovanje, do katerega po naredbi in človeški pameti v teh razmerah nikakor niso upravičene, uspešno pritožijo. Ko se namreč to zgodi, zaspi cela zadeva in vi se lahko potegujete zopet za kako drugo stanovanje. Zopet lahko stržete dva para čevljev in puščate svoj dragoceni čas na stanovanjskem uradu. Zakaj je tega treba?

Potrošačka.

Naj podam nekaj pripomb o potrošački v imenu podeželnih državnih nameščencev, posebno še poštних trpinov. Ta ustanova bi morala glede na njeno izsesovalno taktiko nositi še drugačen naziv. Kaj pa imamo od potrošačke? Edini vidni uspeh je ta, da so nam odtegnili brez našega privoljenja 10 odstotkov in s tem nagrabili mrtev kapital, ki se bo morda rabil v nam neznan namene.

Proti naši volji so odtrgali od naših pičlih prejemkov znesek, s katerim bi se lahko vsaj obuli.

Kakor smo se po svojih močeh z veseljem odzvali pozivu na podpis državnega posojila, tako odklanjamo 10 odstotne odtegljaje.

Naš gospodarski proračun za januar in februar 1922 nas že sedaj skrbi.

Zato pa pozivljemo »Zvezo«, naj se zave svoje moči in ukrene takoj, da vlada pokoplje to mrtvorjeno dete »Potrošačko«. Pogrebno naj si zaračuna od 10 odstotkov, ki smo jih plačali, ostalo pa naj nam vrne. —H.

Že zopet poštni odpravniki.

Kvalificirani odpravniki se morajo na lastno prošnjo uvrstiti (pragmatizirati) v skupino poštarjev, če so mesta prazna. Upoštevali se bodo le oni prosilci, ki se izjavijo, da jih lahko ravnateljstvo premesti in prideli kateremu koli uradu na njih lastne stroške. Izključeno je namreč, da bi mogli ostati kot poštarji pri uradih III. razreda. Tako stoji zapisano v »Poštnem Glasniku« št. 18 na prvi strani. — Še zaušnice nismo prenesli, ki smo jo dobili po levem licu — a že je priletela druga zaušnica na desno. In čemu? Zakaj smo ravno mi odpravniki vedno tako oblagodarjeni? Oh, kako lepo skrb za nas! Do sedaj nismo leta in leta imeli prav nobenega napredovanja, pač pa nazadovanje. Vedno so nas prezirali. In poglejte, sedaj pa nas na lastno prošnjo in če so mesta prazna uvrstijo kar med poštarje, seveda predpogoj, izjaviti se moramo, da nas lahko pridele kateremu koli uradu. Joj, joj, kako so dobri naši gospodje. Ali zakaj se nam tega ni povedalo že pred 1. majem? Ali ne veste, da nas veže napram službi in državi 6 mesečna odpoved? Zvedeli smo šele sedaj, ko je preteklo že pol leta od tega, odkar naši tovariši prejemajo plače in doklade po novem načrtu. In sedaj bomo premeščeni šele čez pol leta. Zopet smo kruto tepeni! Izgubimo celoletno dinarsko plačo, kar znaša okrog 5000 kron in še več. Lansko leto smo bili tepeni pri 120 odstotni drag. dokladi in letos vnovič. Kako dolgo bo še to trajalo? Ako se nam ne priznajo iste pravice, katere nam gredo po odgovornosti službe, po predizobrazbi, po izpitu itd., potem bi se tudi odpoved ne smela tako strogo držati ravno 6 mesecev, ampak bi se nas mo-

ralo takoj premestiti, ko se vloži prošnja. Ali smo mar mi krivi, ker izvemo šele po preteku pol leta za pogubo? Drugič, kako pridemo mi do tega, da moramo vsako zimo zaradi prenizkih prejemkov gladovati in zmrzovati. Dajte nam toliko, da bomo vsaj živeti mogli, ali pa zaprite vse poštne urade III. razreda in konec bo te naše bede.

Strokovni del.

Uradna povprečnina.

Vedno bolj se množe dopisi zaradi zvišanja uradne povprečnine. Večina dopisnikov zahteva, da se naj povprečnina, ki se izplačuje sedaj uradom, zviša za 25 do 50 odstotkov in sicer pri vseh uradih enako. Mi nismo tega naziranja in zaradi tega tudi ne bomo podpirali takih zahtev.

Na deželi imamo manjše urade, ki so nameščeni v velikih dvoranah starih grajščin ali sploh v velikih sobanah, ker ni najti manjših, pripravnih prostorov. Obratno sede včasih v večjih uradih uradniki drug na drugem, ker zopet ni najti pripravnih večjih prostorov. V takih slučajih rabi manjši urad več drv in premoga kakor njegov močnejši sosed.

V krajih, kamor je napeljana elektrika, imamo za razsvetljavo drugačne izdatke kakor v krajih, kjer si svetimo s petrolejkami. Celotni električni tok se zaračunava v vsakem kraju drugače.

Drva in premog sta na mestu produkcije skoraj polcenejša kakor v oddaljenih mestih.

Ako vse to upoštevamo vidimo, da bi bilo krivično zvišati povprečnino vsem uradom za enake odstotke, ker bi nekateri predstojniki na ta način lahko spravili nekaj kronic v žep, medtem ko bi drugi morali še vedno iz lastnega žepa doplačevati.

Za vse urade iste velikosti enako odmerjena povprečnina je nekaj ostanek iz kontraktualne dobe in nikakor ne odgovarja sedanjim povojnim razmeram. Po našem naziranju naj se s povprečnino krijejo le vsi faktični izdatki in bi jo bilo treba odmeriti vsako leto posebej. Pri uradih bi se morala zaračunavati tako kakor se sedaj dela pri administracijah ali pri drugih državnih uradih, n. pr. sodnijah ali davkarjih. Vse to je le mnenje pisca tega člančiča in naj se zaradi tega nihče ne obregne ob »Zvezo« ali kako drugo društvo. Vsi »mi« naj se smatrajo kot pluralis majestaticus.

Na vsak način je pa treba vprašanje povprečnine kolikor mogoče hitro rešiti, da ne bo prezebalo uradništvo v nezakurjenih, temnih sobah. Društvo poštних uradnikov in uradnic se je obrnilo meseca septembra na ministrstvo s posebno vlogo, v kateri pojasnjuje, da sedanja povprečnina ne zadostuje niti za pisarniške potrebščine, kamoli za kurjavo ali najemnino. Kr. ministrstvo naj vendar uvidi, da je uradovanje v nezakurjenih sobah zdravju škodljivo, če že ni tudi nemože.

Prepis te vloge so dobili vsi poslanci oziroma klubovi načelniki ter pokrajinska vlada v Ljubljani, ki je po naročilu gospoda namestnika, ministra Hribarja, poslala poseben dopis na naše ministrstvo.

Na to vlogo je dobilo društvo dne 14. tm. od poštnega ravnateljstva v Ljubljani naslednji odgovor:

»Poštno ravnateljstvo obvešča naslov, da je ministrstvo pošta i brzjava z odlokom št. 60.569 z dne 3. oktobra 1921 vrnilo njegovo prošnjo z dne 12. sept. 1921 za zvišanje uradnega pavšala razrednim uradom, s pripombo, da bo kakor sedaj tudi v bodoče obravnavalo vse tuuradne predloge za zvišanje pavšala v okviru razpoložljivega kredita.

Da se bo moglo uradom čimbolj odpomoči, bo ministrstvo po možnosti vplivalo na to, da se odobri tuuradno prelinirani znesek za leto 1921-22 v polnem obsegu oziroma, da se čim manj zmanjša, ko že mora biti zmanjšana. V istem smislu odgovarja ministrstvo na tozadevno prošnjo, ki jo je predložil naslov potom pokrajinske uprave za Slovenijo. Podpisan: dr. Debelak.«

Priznati moramo, da je v tem slučaju posloval peti oddelek poštnega ravnateljstva točno in v naš prilog.

Da se bo bolje razumeval odgovor poštnega ravnateljstva, naj še nekaj razjasnimo.

Vsaka oblast pošlje pred začetkom budžetnega leta na svoje ministrstvo preliminar, v katerem našteje zneske, ki jih bo rabila za nabavo novih predmetov, upravljanje uradov itd. V tem preliminaru torej je poštno ravnateljstvo predvidelo zvišanje povprečnine in bo po sprejetju budžeta lahko ugodilo vsem upravičenim zahtevam, ako bo ministrstvo držalo besedo in ako ne poskočijo cene potrebščin tako, kakor ne pričakujemo.

Zimske uradne ure.

Niso še pozabljeni dnevi preobrata. Vsakdo se še spominja težke svetovne vojne in mnogokrat obračamo spomine tudi na predvojne čase.

Pri pošti se kaj mnogo spreminja. Odredba sledi odredbi. Osobje ima težavnejšo službo. Mnogokrat kritizira čez to in čez ono. To pa le bolj na tihem. Med uslužbenci je mnogo oseb, ki bi radi sodelovali pri zgradbi mlade države, a ne pridejo v poštev, mnogo pa je takih, ki samo kritizirajo, zabavljajo, ne delajo pa nič. K zadnjim bodo morda nekateri tovariši prištevali tudi mene, ko bodo prečitali današnji članek. To pa mene prav nič ne boli. Saj dobro vem, da resnica v oči bode.

Prepričan sem, da me bo mnogo tovarišev radi tega članka obsojalo, najbolj pa tisti, katerim leži pri srcu pasivnost. Če pa premislimo, pridemo do prepričanja, da vesten, priden, marljiv in pošten uslužbenec ne bo štel časa, ko dela za državo, poprijel se bo dela z vso močjo, samo da pokaže stranki, kako skrbi država za blagor ljudstva. S pridnostjo in vljudnostjo zadovoljimo stranko in če so stranke z državnimi uslužbenci zadovoljne, imajo tudi zaupanje v državo. Takrat, ko se bodo naši ljudje tega zavedali, bo izostala kritika na cesti, kavarni, gostilni in tudi v časnikih. K temu pa mora pomagati višja oblast. Uslužbenci ne morejo rešiti sami težavne naloge.

Poglejmo si malo nanovo določene zimske uradne ure pri poštних uradih. Preden je bila odredba razglašena v Sl. listu smo že slišali kritiko povsod, kamor je poštni uslužbenec stopil. Celotni dnevnik je prinesel malo opombo, ki nikakor ne daje časti in spoštovanja novi odredbi. Nasprotno pa smo zapazili med uradniki in služabniki, najbolj med osobjem, ki je uradom dodeljeno, vse polno veselja, ker si prihranijo na dan par uric službenega časa. To odgovarja popolnoma resnici. Ne premislijo pa gotovi elementi, da ima občinstvo pri tako prijetnih odredbah tudi mnogo škode. Posebno prometni uradi bi ne smeli skrčiti uradnih ur, ker se stem jemlje občinstvu prilika uporabljati javna prometna sredstva. Morda je tudi resnica, da si uradi pri takšnih odredbah res nekaj prihranijo pri kurjavi in razsvetljavi, nikdar pa ta prihranek ne nadomesti izgube, ki jo ima poštna uprava. Vzemimo si v primer izgubo pri brzjavu in telefonu in lahko se izračuna izguba, ki jo ima država, ker je jasno, da stranka, ki bi rada danes nekaj nujno sporočila jutri, ne bo uporabila brzjava ali telefona. Na drugi strani pa sem mnenja, da se delo ven-

dar tudi malo površno opravlja in ne morem reči, da je to koristno za ugled poštne uprave. Med ljustrvom pa se širi zasmehovanje, zabavljanje, nezadovoljnost in kritika nikdar ne preneha. Ne rečem, da se ne dajo izpeljati takšne odredbe, vendar lahko zahteva prost državljan, ki plačuje davke, vse pristojbine, se pokori državnim ukazom, da se mu nudi prilika uporabljati prometna sredstva. Na ta način ne bomo nikdar vzdignili prometa in pomagali trgovini do visočine, ki jo rabimo za obstoj mlade države. Z enakimi omejitvami izgubimo na eni strani zaupanje, na drugi strani zbudimo pri državljanih nezadovoljnost do poštne uprave in celo do države.

Umljivo je, da tega ravnateljstvo iz lastnega nagiba ne odredi. Prisiljeno od podrejenih uradov mora nekaj ukreniti, ker je drugače uradovanje pri razrednih uradih nemogoče. Povprečnina se uradom ne zviša baje zato, ker ni denarja, darovati pa kurjave in razsvetljave ne more nihče. Zato bi bilo dobro, da se najde modus, ki bi to bolezen ozdravil. Promet se ne sme skrciti in se mora vzdrževati v dosedanji meri. Od tega bo imelo ljudstvo korist, država pa ne posebnih izdatkov.

Čekovni promet v dinarsko parski vrednosti.

Pred nekaj meseci smo dobili čez noč ukaz, da se morajo nakaznice v celi državi vplačevati v dinarsko-parski vrednosti. Poštna ravnateljstva so ta ukaz izvršila, dasi so vedela, koliko težav bodo imeli uradi, če bodo morali polagati nekatere račune v dinarjih, a druge v kronah; izvršila so ta ukaz, dasi so vedela, da bo računski oddelki še dolgo bolela glava zaradi preoblega dela.

Čekovne zavode je ta izprememba le malo dirnila. Vsota prenakazanih nakaznic se je množila s štirimi in stvar je bila urejena. Strokovnjak mi je povedal, da za to delo ni porabil niti dnevne pol ure.

Vse drugače nas je razburil ukaz, da se mora počenši s 1. novembrom t. l. vršiti ves čekovni promet v dinarsko-parski vrednosti. Da se bo laže presedlalo naj se ustavi s 24. oktobrom ves promet, tako so ukazali. Gospoda! Ne ustvarjajte več takih naredb čez noč, ne da bi preje vprašali za svet ljudi, ki poslušajo sami in poznajo službo iz dolgoletne prakse. Ako bi bili to naredili, bi izvedeli, da je treba urade in stranke o takih izpremembah obvestiti nekaj mesecev preje. Izvedeli bi, da so davkarje razposlale že stotisoče položnic širom Slovenije, ki so vse izstavljene v kronsko-dinarski vrednosti. Za jesenski termin so razposlale tudi vse zavarovalne družbe svoje terjatve v stari vrednosti ter priložile v isti vrednosti izpolnjene položnice. Naj li vse te položnice razveljavimo, ker je v smislu sedanjih predpisov prepovedano popravljati zneske? Kje naj vzamejo davkarje osobje, da bodo naredile še enkrat delo, za katero so rabile cele mesece? Edino pravilno bi bilo, ako bi se nova vrednost vpeljala šele s 1. januarjem p. l., ker morajo tudi vsi računski oddelki do konca tega leta voditi račune v stari vrednosti.

Naravnost gorostasna pa je zahteva, da se naj čekovni promet kar za teden dni ukine. Spominjam se še, kako smo pred desetletji preveli v stari Avstriji goldinarsko vrednost na kronsko. Delo ni niti en dan počivalo in sem prepričan, da bi guverner dunajske poštne hranilnice takoj zletel v pokoj, ako bi kaj takega le omenil. Tam so lahko stotisoče računov preveli v drugo vrednost, ne da bi počivali, med tem ko naj bi rabili mi za dober zalet cel teden oddiha. Upoštevam ugovor, da so na Dunaju pri prevedbi z dvema množili med tem ko moramo mi s štirimi deliti, kar je gotovo težje. Res je tudi, da so takrat poznali pol krajcajra, ki jim je

pomagal uničiti vsako diferenco. A pomislite tudi na veličino onega obrata in naše igrace, pa bodo pali vsi pomisleki.

Vsi direktni in indirektni davki se v Sloveniji plačujejo po položnicah. Ves za državo nabrani denar se torej steka v blagajno čekovnega zavoda. Imetje posameznih davčnih uradov se koncem vsakega dne pripiše na zbiralni konto 11 in iz tega konta se zopet nakazujejo vse plače in pokojnine državnih nameščencev. Kdor je rekel, da naj se ustavi čekovni promet koncem meseca, je eo ipso tudi rekel, da naj se ustavi mesečna plača državnim nameščencem. Še nekaj! Ako bi ustavili promet za sedem dni, bi se v Sloveniji prve dni meseca novembra vplačalo približno 35.000 položnic več kakor drugače. Osobje, ki ga imamo, bi ne moglo dohiteti tega, kar je v enem tednu zamudilo in polom bi bil neizbežen.

Tako ne gre in ne sme iti. Posebno ne pri zavodih, ki pravijo, da so trgovska podjetja. Banki, ki bi ne hotela poslovati zaradi tega, ker namerava izpremeniti kronsko vrednost v dinarsko, bi se smejal celi svet. Dolžnost slovenskega uradništva je, da prevede staro vrednost v novo brez oddiha, brez lenarjenja in ne da bi se pritoževalo čez obilico dela. Na ta način bi državno upravo samo diskreditirali. Tega pa nočemo.

O.

Organizatorično gibanje.

Izredni občni zbor društva poštних uradnikov, ki se je vršil v nedeljo dne 16. t. m. v Ljubljani je bil dobro obiskan. Dežela ni bila tako krepko zastopana kakor prejšnja leta, kar znači, da žive naši najboljši delavci v slabih gmotnih razmerah in nimajo denarja za vožnjo. Na večer pred zborovanjem je bilo izredno dobro obiskano predposvetovanje, na katerem se je sestavila kandidatna lista.

Zborovanje je otvoril predsednik Ulepič. Pozdravil je navzoče, posebno zastopnika poštne ravnateljstva gospoda Olifčiča, predsednika »Zveze« g. Urbančiča, predsednika »Društva prometnih uradnikov« g. Šaleharja in tovariša Kunsta kot delegata mariborskih članov. Poročal je o potrebi reorganizacije našega društva v smeri, da se spravi lahko vanj vse uradništvo, ki bi imelo šele dovolj moči izbojevati še nerešena vprašanja.

Tovariš Otoničar je poročal o sestanku poštних delegatov v Beogradu ter o osnutku nove pragmatike.

Pri debati o reorganizaciji društva se je pokazalo, da je to edino mogoče, ako se prej »Zveza« reorganizira. Sklenilo se je vplivati na »Zvezo«, da skliče že meseca decembra izredni občni zbor. Vsak član naj bi bil včlanjen naravnost v »Zvezi«, ki bi obstojala iz nekakih pododborov in ne samostojnih društev. Članarino je treba zvišati s 1. januarjem 1922 na 12 kron na mesec.

Izid volitev je naslednji:

Predsednikom je bil ponovno izvoljen višji poštar Ulepič. Odborniki: Kavc Jože, Berčon Anton, Luzner Miha, Konte Ivan, Otoničar Jože, Ciuha Pavla, Horvat Ela, Rakovec Alojzija, Bizjak Slavko, Dular Jožef, Hameršak Janko, Mlač Ivan, Borštnik Pavel, Miklavc Mara, Mohar Ana. Zastopane so vse kategorije poštних uradnikov. Zaradi pomanjkanja prostora ne navedemo tovarišev, ki so bili delegirani v »Zvezo« in »Osrednje društvo«, kar se naj nam blagohotno oprusti.

Tovariša Karla Modic je v lepem govoru poudarjala, da so ženske šele v Jugoslaviji dosegle enakovrednost, za katero so se borile toliko let. Veliko za-

slugo ima predsednik Ulepič, da se je boj končal v prilog žensk.

Predsednik »Zveze« se je naprosil, naj prihodnji »Poštni Glasnik« priobči govor gđc. Modic-ove v celoti.

Tovariš Kunst se je kot zastopnik mariborskih članov društva zahvalil za pozdrav ter želel, da bi poročevalska služba boljše funkcionirala. Sklenilo se je, da se pošlje po potrebi v Maribor posebnega izvestitelja oziroma, da se povabi k važnejšim sestankom na društvene stroške mariborskega zastopnika.

Prošnji vdove po umrlem poštarju Prapotniku za podporo se ugodi in nakaže iz društvene blagajne 500 kron.

Tovarišica Horvat je predlagala, da naj ne dobiva oni, ki ni organiziran pri »Zvezi«, nikakih ugodnosti. Tudi družabno naj se bojkotira. Sprejeto. Zastopnik pošt. ravnateljstva g. Oličič je pozdravil navzoče in pojasnil zapreke, ki otežkočajo izdelavo dekretov. Obljubil je, da se bo zadeva pospešila.

Zbor je sprejel naslednji resoluciji:

Resolucija

sprejeta dne 16. oktobra na izrednem občnem zboru »Društva poštних uradnikov in uradnic v Ljubljani«.

1. Pragmatika drž. uslužbencev, ki jo izdeluje v to posebno izbran odbor, naj se takoj po sklicanju zakonodajne skupščine predloži v pretres, ter naj vlada uporabi ves svoj vpliv, da se čimprej uveljavi.

2. Vsled suše in padanja valute nastalih izredno visokih cen vseh živil in potrebščin se uradništvo za bližajočo zimo ne bo moglo preskrbeti z najpotrebnejšimi hranili, kurjavo in obleko, ter naj vlada nakaže enkratni nabavni prispevek za vsakega uradnika po 1000 dinarjev in za vsakega rodbinskega člana 500 dinarjev.

Resolucija

sprejeta dne 16. oktobra 1921 na izrednem občnem zboru »Društva poštних uradnikov in uradnic v Ljubljani«.

1. V uredbi »o privremenem reguliranju zvanja i plata poštanskih telegrafskih činovnika i službenika van Srbije i Crnegore« z dne 27. juna 1921 št. 39.177 predvidena mesta upravnikov I. in II. klase, ter van-klase poštarjev naj poštno ravnateljstvo predlaga ministrstvu v sistemiziranje in naj se ta mesta zasedejo s starejšimi uradniki. Vsa izpraznjena oficijantska in asistentska mesta naj se zasedejo z aspiranti.

Prošnje bivših nadpoštarjev, ki so po navedeni uredbi uvrščeni v nižjo plačilno stopnjo kakor bi jo imeli, če bi se pragmatiziranje izvršilo pred prevedenjem, naj se blagohotno upoštevajo ter s priporočilom za ugodno rešitev predlagajo ministrstvu.

2. Od gornjega društva na ministrstvo pošte in telegrafa naslovljene vloge naj poštno in brzojavno ravnateljstvo ne zadržuje, ampak naj jih vedno takoj odpravlja na naslovno mesto.

3. Premeščenje uradnikov naj se vrši sporazumno z uradnimi predstojniki, ker le-ti poznajo osobje in njih sposobnost za delo.

4. Prošnje razrednih uradov za zvišanje in nakazila uradnih pavšalov naj se ne zavlačujejo, ampak smatrajo za nujne in rešujejo kolikor mogoče hitro in sicer liberalneje kakor do sedaj.

Prva resolucija se je odposlala na ministrski svet, a druga na poštno ravnateljstvo v Ljubljani.

Tajništvo.

Razne vesti.

Zahvala. — Gospa Vilma Ambrožič, vdova nadpoštarja se za nabrani in poslani denar najtopleje zahvaljuje.

Zahvala. — Podpisana vdova po poštarju Janku Prapotniku-u se »Društvu poštних uradnikov in uradnic za Slovenijo« najpristrčneje zahvaljuje za podporo 500 kron. — Jožefa Prapotnik.

Vabilo. — Dne 4. t. m. ob 8. uri zvečer priredita »Društvo poštних prometnih uradnikov« in »Društvo poštних uradnikov in uradnic« skupni mesečni družabni večer v gostilni »L o z a r« poleg cerkve sv. Jakoba, Rožna ulica. — Dolžnost članov je, da se tega večera udeležijo kar največ mogoče. Predsednika.

Predsednik »Zveze« v Beogradu. — Tovariš Urbančič je odpotoval 30. oktobra v nujnih poslih v Beograd, da tam izposluje rešitev onih perečih vprašanj, na katere tako težko čakamo. — Predvsem je važno tudi vprašanje glede posebne pragmatike, ki se tam baje izdeluje, o čemer pa ne dobimo nikakega oficijelnega obvestila.

Savez državnih činovnika v Beogradu bo prišel v kratkem do premoženja. V smislu ukaza poštne ministristva morajo oddati čekovni zavodi in poštanska štedionica v Sarajevu onega pol odstotka, ki jim pripada od po državnih nameščencih podpisanega 7 odstotnega investicijskega posojila savezu državnih činovnika. Tega denarja se bo nabralo približno 200.000 kron.

Odgovorni urednik Janko Tavzes, višji poštni oficijal, Ljubljana.
Izdaja »Zveza poštних organizacij za Slovenijo« v Ljubljani.
Tiska »Zvezna tiskarna« v Ljubljani.

(70)

Mlad gospod

s poštним tečajem in večletno prakso želi službe kot poštni pomočnik pri kakem večjem poštнем uradu. Spričevala na razpolago. — Naslov pove uprava »Poštneга Glasnika«.

Zahtevajte cenik
zastonj
in poštne prosto

H. Suttner

Ljubljana 4, (33)
Mestni trg šte. 23.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine.
Lastne protokolirana tovarna ur v Švici.

Telefon št. 508.

Št. pošt. čekov. ur. 12051.

OBRTNA BANKA

v Ljubljani, Kongresni trg št. 4

daje kredite v obrtne svrhe, po izrednih pogojih, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje.

Vloge na knjižice in na tekoči račun obrestuje s

4%

od dne vloge do dne dviga.

Vsi se morate prepričati,

če še ne veste, **da ima najcenejše in najboljše blago** za moške in ženske obleke kakor sukno, volno, parhent, kambrik, hlačvino, plavino, platno, izgotovljene obleke, kravate, ovratnike, predpasnike, nogavice itd. (73)

I. N. Šoštarič

Maribor, Aleksandrova cesta 13.

JUGOSLOVANSKA BANKA D. D. MENJALNICA V LJUBLJANI.

Kolodvorska ulica št. 26

obavlja vse v bančno stroko spadajoče posle, (kupnja in prodaja deviz, valut itd.)

najkulantnejše

obrestuje vloge na tekoči račun in na hranilne (72) knjižice **po najvišji meri.**

Izvršuje vse borzne transakcije proti uzančni minimalni nagradi in daje informacije brezplačno.

Modna in športna trgovina za dame in gospode

P. Magdič, Ljubljana

nasproti glavne pošte. (45)

Največja izbira damskih oblek, bluz, plaščev in nakitnih predmetov, dalje klobukov za gospode, perila, kravat in drugega.

Trgovina usnja Anton Kunstek

Ljubljana Kopitarjeva ulica št. 4

priporoča svoje veliko zalogo usnja v vsaki množini.

(51) Cene solidne in nizke.

(71) Karlo Pečenko

trgovina z usnjem v Ljubljani. Sv. Petra c. se priporoča.

Vzajemna zavarovalnica

V Ljubljani, Dunajska cesta št. 17

sprejema

vsa zavarovanja premičnin in nepremičnin proti požaru. Življenska zavarovanja v vseh načinih in kombinacijah. Najugodnejši pogoji za zavarovanje otroške dote in pogrebni stroškov.

(67) **Zahtevajte prospekte!**

Posredovalcem se nudi lep postranski zaslužek.

(58) FRAN ŠKAFAR

Ljubljana, Rimska cesta 16

se priporoča za vse stavbene in pohištvene mizarske izdelke.

Zaloga pohištva!

Solidne cene!

JUGOSLOVANSKI KREDITNI ZAVOD

r. z. z o. z.

Marijin trg št. 8.

V LJUBLJANI.

Wolfova ulica št. 1.

Podružnica v MURSKI SOBOTI in DOLJNI LENDAVI.

Poštni čekovni račun št. 11.323. Telefon št. 54.

Brzjavni naslov: Jugoslovanskikredit, Ljubljana.

SPREJEMA hranilne vloge in vloge na tekoči račun ter jih obrestuje po

Hranilne vloge se izplačujejo brez odpovedi

4 1 0 | 2 0

Hranilne vloge z odpovednim rokom se obrestujejo po dogovoru.

čistih brez odbitka. Izvenljubljski vlagatelji dobe poštno položnice. (49)

Denarni promet v lanskem letu: 128,000.000 K. — Jamstvena glavica 2 in pol milijona K.

Najmodernejše obleke, površnike za gospode, kostume, pomladne toalete za dame.

Obračanje obtek, moderniziranje kostumov v osmih dneh.
Uradništvo obleke na obroke!

astna zaloga najfinejšega blaga in žimic (Rosshaar) za obleke.
Cene delu za moške obleke 600 K, ženske kostume 650 K.

(39)

S. Potočnik, Šelenburgova ulica 6/I, Ljubljana.

Trgovci! Trafikanti!

POZOR!

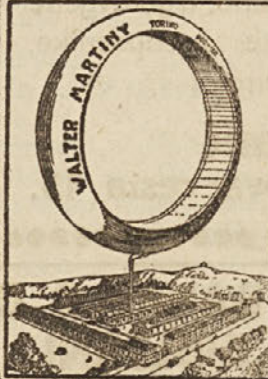
Cigaretni papir, stročnice, Oleschua papirčke z vodotiskom, pisalni papir, rokavice, sukanc, bombaž, kremo, ličilo, konjske ščetke, vezalke, sesalke, plavila ter vsako vrsto galanterijskega in manufakturnega blaga kupite najceneje in po konkurenčnih cenah pri

(35)

tvrdki

Oroslav Čertalič, Ljubljana,

Sv. Petra cesta št. 33

M. Kuštrin

Tehnični, elektrotehnični in gumijevi predmeti vseh vrst na drobno in debelo. — Glavno zastopstvo polnih gumijevih obročev za tovarne automobile tovarne Walter Martiny. — Autogaraže in autodelavnice s stiskalnico za montiranje gumijevih obročev pod vodstvom inženirja v centrali, Ljubljana, Rimska cesta 2. — Prevozno podjetje za prevoz blaga celih vagonov na vse kraje, za kar je na razpolago 10 tovor. avtomobilov

Centrala:

Ljubljana,

Rimska cesta št. 2.

Podružnice:

Ljubljana, Dunajska cesta 20, tel. št. 470.

Maribor, Jurčičeva ulica 9, telefonska št. 133.

Beograd, Knez Mihajlova ulica broj 3. [40]

Ivrčka Josip Petelinc □ Ljubljana

(10)

Sv. Petra nasip št. 7

Tovarniška šivalnih strojev v vseh opre-
zaloga = šivalnih strojev mah, mate-
rijal kot pred vojno. — Igle, olje in vse posa-
mezne dele. — Galanterijo, modno blago, no-
gavice, srajce, na debelo in drobno.

Ugodni plačilni pogoji

Zaloga raznega usnja priporoča

ANDREJ SEVER

V LJUBLJANI, Prešernova ulica 9,
(Restavracija Perles). [68]

F. Pečenko

Ljubljana

Turjski trg

V zalogi:

Aida

Lucia

Jolanda

Kvačkanec

Znamvanec

Platno za

rjuhe

Kordsaint

i. t. d.

Sukanec

Vezalke

Nogavice

vseh vrst.

Najnižje

cene,

kar iz prve

roke.

Trgovcem v Jugoslaviji!

Galanterija — Pletenine [47]

A. ŠARABON

veletrgovina V LJUBLJANI veletrgovina

priporoča

špecerijsko blago

raznovrstno žganje, moko, deželne pridejke
in raznovrstno

rudninsko vodo. [69]

❖ ❖ ❖ CENIKI NA RAZPOLAGO. ❖ ❖ ❖

Lastna pražarna za kavo in mlin za dišave z električnim obratom.